

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym-Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Maciejewska-Papież

Protokolant: aplikant radcowski Damian Czaplicki

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2015r.

sprawy **M. R. (R.)**

obwinionego o wykroczenia z art.97 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Lesznie

z dnia 26 marca 2015r., sygn. akt. II W 1753/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Lesznie do ponownego rozpoznania.

Dorota Maciejewska-Papież

UZASADNIENIE

Obwiniony M. R. wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 26 marca 2015 r., sygn. akt II W 1753/14 został uznany za winnego tego, że:

1. w dniu 2 października 2014 r. ok. godz. 11.05 w m. L. na ul. (...) wykroczył przeciwko innym przepisom o bezpieczeństwie i porządkowi w ruchu drogowym w ten sposób, że kilka razy przeszedł przez jezdnię poza miejscem do tego wyznaczonym, tj. popełnienia wykroczenia z art. 97 kw w zw. z art. 13 ust. 2 pkt 1 p.r.d.,
2. w dniu 2 października 2014 r. ok. godz. 11.40 w m. L. na ul. (...) wykroczył przeciwko innym przepisom o bezpieczeństwie i porządkowi w ruchu drogowym w ten sposób, że kilka razy przeszedł przez jezdnię poza miejscem do tego wyznaczonym, tj. popełnienia wykroczenia z art. 97 kw w zw. z art. 13 ust. 2 pkt 1 p.r.d.

Za popełnienie wyżej wymienionych czynów na podstawie art. 97 kw w zw. z art. 9 § 2 kw wymierzono M. R. karę grzywny w kwocie 3.000,00 zł. Z kolei na podstawie art. 118 § 1 kpsw obciążono obwinionego wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych, a na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpsw i art. 21 pkt 2 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz.U. z 1983 roku, nr 49, poz. 223 ze zm.) wymierzono mu opłatę w wysokości 300 złotych.

Powyzsze rozstrzygnięcie zostało zaskarżone przez obwinionego, który w swym środku zaskarżenia wskazał między innymi, iż przesłał do Sądu Rejonowego w Lesznie zaświadczenie lekarskie o kłopotach zdrowotnych, z powodu których nie uczestniczył w rozprawie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obwinionego okazała się konieczna.

W przedmiotowej sprawie doszło do uchybienia procesowego, wprawdzie takiego, na które Sąd I instancji nie miał wpływu, ale które w konsekwencji sprawiło, że zaskarżony wyrok nie mógł się ostać.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia z art. 71 § 2 kpsw w zw. z art. 71 § 5 kpsw. Zgodnie z treścią powołanych przepisów jeżeli obwiniony, któremu doręczono wezwanie, nie stawiał się na rozprawę, a jego nieobecność jest usprawiedliwiona, rozprawę odracza się, przy czym sąd może, jeżeli uzna to za celowe, przeprowadzić postępowanie dowodowe, a w szczególności przesłuchać świadków, którzy stawili się na rozprawę.

W niniejszej sprawie obwiniony nie stawiał się na rozprawę w dniu 26 marca 2015 r. (k. 37), na którą został kilka tygodni wcześniej prawidłowo wezwany (k. 36). Jednocześnie obwiniony w żaden sposób, ani telefonicznie, za pomocą faksu, czy też korespondencji drogą elektroniczną, nie uprzedził przed rozprawą Sądu I instancji, iż nie stawi się na nią.

Tym samym Sąd Rejonowy był w pełni uprawniony do prowadzenia postępowania zaocznie, albowiem brak było wówczas podstaw do stwierdzenia, że obecność M. R. na rozprawie była usprawiedliwiona. Na wspomnianej rozprawie przeprowadzono postępowanie dowodowe (w tym między innymi odczytane zostały wyjaśnienia obwinionego z postępowania wyjaśniającego) a następnie zamknięto przewód sądowy i wydano wyrok zaoczny (k. 44).

Jednakże kilka dni później - 30 marca 2015 r., do Sądu Rejonowego w Lesznie wpłynęło zwolnienie lekarskie obwinionego (k. 46, sporządzone zgodnie z wymogami) wskazujące na niezdolność obwinionego do uczestniczenia w rozprawie. Tym samym niestawiennictwo M. R. na rozprawę w dniu 26 marca 2015 r. należy uznać za usprawiedliwione. W takim stanie rzeczy trzeba przyjąć, że (wprawdzie w sposób przez Sąd I instancji niezawiniony) doszło do istotnego naruszenia prawa do obrony obwinionego wynikającego z art. 4 § 1 kpw wobec uchybienia przepisom art. 71 § 2 kpw w zw. z art. 71 § 5 kpw.

W konsekwencji Sąd Okręgowy zmuszony był uchylić zaskarżone rozstrzygnięcie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lesznie.

Jednocześnie na marginesie należy wskazać, iż – jak już wskazano –obwiniony, przed rozprawą w żaden sposób nie poinformował Sądu o nierealności swego przybycia. Podkreślić trzeba, iż istnieje wiele możliwości przekazywania informacji i nic nie wskazuje (obwiniony nie podnosi tego również w apelacji) by obwiniony nie mógł wykorzystać którejkolwiek z nich by poinformować Sąd o swojej usprawiedliwionej nieobecności na planowanej rozprawie jeszcze przed jej rozpoczęciem.

Powyższe może rodzić przypuszczenie, iż działanie obwinionego M. R. mogło stanowić próbę podjęcia pewnych manipulacji, mających na celu utrudnianie i przedłużanie postępowania prowadzonego przeciwko niemu przez Sąd Rejonowy w Lesznie. W związku z tym obwiniony powinien sobie uzmysłowić konsekwencje swoich działań, w przeciwnym razie jego zachowanie może zostać w przyszłości odczytane jako próba utrudniania prowadzonego przeciwko niemu postępowania i skutkować uznaniem ewentualnej nieobecności za nieusprawiedliwioną.

Ze względu na opisane okoliczności, bezprzedmiotowe i przedwczesne byłoby w niniejszej sprawie odnoszenie się do pozostałych kwestii apelacji, zwłaszcza kary (na obecnym etapie postępowania trudno doszukać się obrazu innych przepisów postępowania czy błędu w ustaleniach faktycznych).

SSO Dorota Maciejewska-Papież